

[Landbrugsministeren]

bruget, sådan som landbrugsorganisationerne har gjort det i pressen, vil jeg anbefale, at hr. Øllgaard læser de bilag, som er rundsendt til folketinget i disse dage i forbindelse med alle de diskussioner, der foregår om grundskatter osv. Jordbrugsøkonomisk instituts beregninger, som også er rundsendt, viser, at hvis man fjerner de forskellige forudsætninger fra beregningerne med hensyn til de to indkomster, kommer man til det slutresultat, at landmandens og industriarbejderens indkomster er næsten sammenfaldende, med ca. 1.000 kr. til forskel. Hvis hr. Øllgaard ville gøre sig den ulejlighed at sætte sig ind i det materiale, der foreligger, og som er udarbejdet af jordbrugsøkonomisk institut, tror jeg også, han måtte erkende, at situationen ikke er sådan, som han har beskrevet den her i dag.

Det er socialdemokratiet og regeringen, siger hr. Øllgaard, der har manglende forståelse og manglende politisk vilje, og så fremsætter han i øvrigt et dagsordensforslag, som jeg kan meddele at regeringen ikke kan tage imod.

Hr. Grove har karakteriseret det udspil, som jeg i sin tid havde ansvaret for med hensyn til nedsættelse af et udvalg til at undersøge den fremtidige landbrugspolitik, som store håndbevægelser og charmeoffensiv. Om jeg skulle have mulighed for at foretage nogen charmeoffensiv, kan andre bedømme bedre, end jeg selv kan, men jeg vil gerne sige, at store håndbevægelser ikke plejer at være det, der karakteriserer mig. Jeg tror, at den daværende regering på en absolut saglig og fremsynet måde forsøgte at undersøge, hvilke muligheder dansk landbrug i fremtiden har, og hvilke muligheder vi fra statens side kan understøtte.

Så siger hr. Grove, at det var typisk socialdemokratisk tilskuds politik. Jeg vil sige, at alt, hvad der er gennemført på disse områder, i den tid jeg har haft ansvaret, er gennemført i fuldstændig overensstemmelse med landbrugets organisationer. Vi tror altså på tilskudsordninger, som skal løbe videre i lang tid, siger hr. Grove, og han mener i øvrigt, de skal afskaffes. Men, siger hr. Grove, resultaterne kom jo. Det er det, der er korrekt, og det kunne måske også være en bemærkning til hr. Bjørn Elmquist, som nu refererer tilbage til landbrugsbetænkningen, som vi diskuterede for 3-4 år siden, nemlig at hvis man gjorde sådan og sådan og fik en 3 pct.s stig-

ning i produktionen, ville investeringerne kræve en milliard kroner, og de ville stige yderligere, beskæftigelsen ville stige, og valutaintjeningen ville stige. Det er jo lige præcis det, der er sket: betænkningens målsætning, som den blev opstillet, er mere end opfyldt, og resultaterne er blevet lige præcis, som betænkningen forudså, ja, måske endda lidt bedre. Vi har forøget beskæftigelsen i landbruget, så vi har sparet penge på arbejdsløshedsunderstøttelse, vi har skaffet større valutaintægter fra landbruget i den tid, der er gået, siden denne betænkning forelå og den daværende regering begyndte at arbejde dens forslag ud i livet.

Hr. Grove siger også, at fortjenesten bliver reduceret. Det er positivt urigtigt. Den bliver forøget.

Hr. Grove efterlyser også den konjunkturudligningsfond, som er et led i det konservative folkepartis landbrugspolitik, og som har været diskuteret efterhånden i nogle år i landbruget og også, tror jeg, her i huset. Der er bare den ulempe ved konjunkturudligningsfonden, at hvis den skal være til nogen gavn for landbruget, skal der være nogle penge i den, og når man refererer til de indkomstforhold, landbruget har, vil jeg stille mig meget tvivlende over for, om de fattigste landmænd og de, der mest har hjælp behov, overhovedet fik nogen mulighed for at udnytte en lovgivning om konjunkturudligningsfonde. Selvfølgelig kunne de landmænd, der tjener mange penge, udnytte dem til at skaffe sig en skattefordel, men de landmænd, som virkelig har behov for at få forbedret deres økonomiske vilkår, har selvfølgelig ingen brug for en konjunkturudligningsfond, som de ikke har indkomster til at kunne udnytte.

Hr. Tang Sørensen siger, at tallet 800 mill. kr. ikke holder stik. Så beder jeg hr. Tang Sørensen om at fortælle os, hvad det så er. Jeg har ikke selv regnet tallet ud, ikke alene i hvert fald, men det kan være, hr. Tang Sørensen disponerer over bedre mandskab til den slags udregninger, end jeg gør i landbrugsministeriet. I hvert fald er de tal, der ligger fra landbrugsministeriets side, regnet ud af bl. a. jordbrugsøkonomisk institut, og jeg vil gerne stå inde for tallene, sådan som de er fremlagt.

Fru Mimi Jakobsen spurgte mig, hvordan jeg ville sikre landmanden garantibetalingen.